

זוהר היומי

זוהר שמות – דף רי"א ע"ב

פרשת ויקהל

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (רי"א ע"א) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט הזוהר

דְּהָאֵי נְקוּדָה דְקָאֻמְרוֹ, כְּמָה דְאִית לָהּ חוּלְקָא לְעִילָא, הָכִי נָמִי אִית לָהּ חוּלְקָא לְתַתָּא בְּאַרְעָא. וְהָאֵי גִנְתָּא לְתַתָּא, אִיהוּ חוּלְקָא דְהָהִיא נְקוּדָה לְאַשְׁתַּעְשָׁע בְּרוּחֵי דְצַדִּיקָיָא בְּאַרְעָא, וְאַתְהֵנִי בְּכָל סִטְרִין לְעִילָא (ויצא קנ"ז ע"ב) וְתַתָּא. לְעִילָא בְּצַדִּיק. לְתַתָּא בְּהָהוּא אִיבָא דְצַדִּיק, וְלֹא אֲשַׁתְּכַח שְׁעִשׁוּעָא עִילָא וְתַתָּא אֶלָּא בְּצַדִּיק. וְהָאֵי גִנְתָּא אִיהוּ, מִהָהִיא נְקוּדָה דְאַקְרִי עֵדֵן (נקודה דנטלא מאימא עילאה טמירא איהי גן עדן דארעא).

תרגום לעברית

וְאֵף עַל גַּב שְׁאֻמְרָנוּ שְׁעֵדֵן שְׁלִמְטָה הוּא בְּאַרְץ - כֹּה זֶה וְדָאֵי. אֲבָל הַכֹּל הוּא סוּד עֲלִיוֹן, כְּמוֹ שֶׁנִּתְבָּאָר שְׁהִנְקָדָה הַזֶּה שְׁאֻמְרָנוּ, כְּמוֹ שֶׁיֵּשׁ לָהּ חֵלֶק לְמַעְלָה - כֹּה גַם יֵשׁ לָהּ חֵלֶק לְמַטָּה בְּאַרְץ. וְהֵגֵן הַזֶּה לְמַטָּה הוּא חֵלְקָה שֶׁל אוֹתָהּ נִקְדָּה לְהַשְׁתַּעֲשֵׁעַ בְּרוּחוֹת הַצַּדִּיקִים בְּאַרְץ, וְנִהְיִית בְּכָל הַצַּדִּיקִים, לְמַעְלָה וּמַטָּה. לְמַעְלָה בְּצַדִּיק, וּלְמַטָּה בְּאוֹתוֹ פְּרִי הַצַּדִּיק. וְלֹא נִמְצָא שְׁעִשׁוּעַ מַעְלָה וּמַטָּה אֶלָּא בְּצַדִּיק. וְהֵגֵן הַזֶּה הוּא מֵאוֹתָהּ נִקְדָּה שֶׁנִּקְרָאת עֵדֵן. (נִקְדָּה שְׁגוּטֶלֶת מֵאֵמָּה עֲלִיוֹנָה הַטְּמוּנָה בְּגֵן עֵדֵן שֶׁל הָאָרֶץ).

אינון ראשי החיה, אליו ארבע רישי אנפין. חד אריה, דכתיב, (יחזקאל א) ופני אריה אל הימין. וחד שור, דכתיב ופני שור מהשמאל. וחד נשר, דכתיב ופני נשר לארבעתן. אדם כלל דכלא, דכתיב ודמות פניהם פני אדם. ואליו ארבע רישי נהרין דמטוליהון (ס"א חיוון דנטלין) לכורסיא קדישא, ומגו מטולא דילהון זעין. ומההוא זיעא דמטולא דילהון, אתעביד ההוא נהר די נור. דכתיב, (דניאל ז) נהר די נור נגד ונפק מן קדמוהי אלה אלף אלפין ישמשונה.

תרגום לעברית

אותם ראשי החיה אלו ארבעה ראשי פנים. אחד אריה, שכתוב (יחזקאל א) ופני אריה אל הימין. ואחד שור, שכתוב ופני שור מהשמאל. ואחד נשר, שכתוב ופני נשר לארבעתן. ואדם כלל של הכל, שכתוב ודמות פניהם פני אדם. וארבעה ראשי האורות הללו שמשאם (חיות שגוטלות) את הכסא הקדוש, ומתוך המשא שלהם הם מזיעים. ומאותה זעה של משאם, נעשה אותו נהר דינור, שכתוב (דניאל ז) נהר דינור שופע ויוצא מלפניו אלה אלפים ישמשוהו.

טקסט הזוהר

ונשמתי כד סלקין, אתסחיין בההוא נהר די נור, וסלקין לקורבנא ולא אתוקדן, אלא אתסחיין. תא חזי מסלמנדרא, דעבדין מנה לבושא. ומגו דאיהי מנורא, לא אתסחייא ההוא לבושא, אלא בנורא, אשא אכיל זוהמא דביה, ואתסחי ההוא לבושא. הכי נמי נשמתא די נור דאתנטילת מגו כורסיא קדישא. דכתיב ביה (דניאל ז) כרסיה שביבין די נור. בזמנא דבעיית לאתסחייא מההוא זוהמא דבה, אתעברת בנורא ואתסחייא. ונורא אכלא כל ההוא זוהמא די בנשמתא. ונשמתא אתסחייא ואתלבנת.

וכשעולות הנשמות, הן רוחצות באותו נהר דינור, ועולות לקרבן ואינן נשרפות, אלא רוחצות. בא וראה מסלמנדרא, שעושים ממנה לבוש, ומתוך שהיא מאש, אין רוחצים אותו לבוש אלא באש. האש אוכלת הזהמה שבו, ונרחץ אותו לבוש. כך גם הנשמה מאש שנלקחה מתוך הכסא הקדוש, שכתוב בה (שם) כסאו שביבי אש, בזמן שרוצה לרחץ מאותה זהמה שבה, עוברת באש ונרחצת, והאש אוכלת כל אותה הזהמה שבנשמה, והנשמה רוחצת ומתלבנת.

טקסט הזהר

ואי תימא אי הכי עונשא לית לה לנשמתא ביהאי. תא חזי, ווי לנשמתא דסבלת אשא נוכראה, ואף על גב דאיהי אתלבנא. אבל כד זוהמא איהו סגי עלה, ווי לנשמתא דסבלת ההוא עונשא, בגין דההוא זוהמא בתרי זמני אתלבנת בנורא.

תרגום לעברית

ואם תאמר, אם כך, אין לנשמה ענש כזה - בא וראה, אוי לנשמה שסובלת אש זרה, ואף על גב שמתלבנת. אבל כשהזהמה רבה עליה, אוי לנשמה שסובלת אותו ענש, משום שאותה זהמה בפעמים מתלבנת באש.

טקסט הזהר

זמנא קדמאא כיון דקבילת עונשא בגופא, אזלא נשמתא, ונטלי לה, ואעלין לה בגו אתר חד דאקרי בן הנם, ואמאי אקרי בן הנם. אלא אתר חד איהו בגיהנם, דתמן אתצריפו נשמתין, בצרופא, לאתלבנא עד לא עאלין בגנתא דעדן. (ואי זכאין אינון נשמתין כד אעלין לון בההוא אתר) תרין מלאכין שליחן זמינין בגנתא דעדן, וקיימין לתרעא, וצווחין לגבי אינון ממנן דבההוא אתר דגיהנם, בגין לקבלא ההיא נשמתא.

בפעם הראשונה, כיון שקבלה ענש בגוף, הולכת הנשמה, ונוטלים אותה ומכניסים אותה לתוך מקום אחד שנקרא בן הנם. ולמה נקרא בן הנם? אלא מקום אחד הוא בגיהנם ששם נצרפות הנשמות בצרוף להתלבן טרם שנקנסות לגן עדן. (ואם זכאיות אותן נשמות, כאשר מכניסים אותן באותו מקום) שני מלאכים שלוחים מזמנים בגן עדן, ועומדים בשער, וצווחים לאותם הממנים שבאותו מקום שבגיהנם כדי לקבל אותה הנשמה.

טקסט הזהר

וההיא נשמתא עד לא אתלבנת בנורא, אינון שליחן צווחין לגבייהו, ואמרי הנם. ובזמנא דהיא אתלבנת, אינון ממנו נפקין עמה מההוא אתר, וזמיני לה לגבי פתחא דגנתא דעדן, דתמן אינון שליחן ואמרי לון הנם. הא אינון נשמתין דהא אתלבנו, כדין אעלין לההיא נשמתא בגנתא דעדן.

תרגום לעברית

ואותה הנשמה, בטרם תתלבן באש, אותם שלוחים צווחים אליהם ואומרים: הנם. ובזמן שמתלבנת, אותם ממנים יוצאים עמה מאותו מקום, ומזמינים אותה לפתחו של גן עדן ששם אותם שליחים, ואומרים להם: הנם. אלה הם הנשמות שהתלבנו. ואז מכניסים אותה נשמה בגן עדן.

טקסט הזהר

וכמה איהי תבירא מגו ההוא תבירו דאתלבנותא דגיהנם. (ס'א דהוא) דההיא תבירו דאשא תתאה. ואף על גב דנחית מלעילא, (אבל) כיון דמטא לארעא לתתא, איהו אשא דלא דקיק, ונשמתא אתענשא ביה, ואתברת. כדין קודשא בריך הוא אפיק שמשא

דְּנִהִיר מַאיִנוּן אַרְבַּע פִּתְחִין דְּנִהָרִין בְּרִקְיָא דְּעַל גִּנְתָּא, וּמָטָא לֵהֲיָא נִשְׁמָתָא
וְאַתְסִיאת. הָדָא הוּא דְכְּתִיב, (מלאכי ג) וְזָרְחָה לָכֶם יְרָאִי שְׁמִי שְׁמֵשׁ צִדְקָה וּמִרְפָּא
בְּכִנְפֵיהָ.

תרגום לעברית

וכמה היא שְבוּרָה מִתּוֹךְ אוֹתוֹ שְׁכָר שֶׁל הַהִתְלַבְּנוֹת שֶׁל הַגִּיהֶנֶם (של אוֹתוֹ) שֶׁל אוֹתוֹ
שְׁכָר שֶׁל הָאֵשׁ הַתַּחְתּוֹנָה. וְאַף עַל גַּב שְׁיִוְרְדָת מְלַמְעָלָה, (אבל) כִּיּוֹן שְׁמַגִּיעָה לְאַרְצָא
לְמָטָה, הִיא אֵשׁ שְׁאִינְנָה דְקִיקָה, וְהַנִּשְׁמָה נִעְנָשֶׁת בָּהּ וְנִשְׁבָּרָת. וְאַזְּ הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
מוֹצִיא שְׁמֵשׁ שְׁמַאֲרָה מֵאוֹתָם אַרְבַּע פִּתְחִים שְׁמַאֲרִים בְּרִקְיָא שְׁמַעַל הַגֶּזֶן, וּמַגִּיעַ
לְאוֹתָהּ נִשְׁמָה וְנִרְפָּאת. זֶהוּ שְׁפָתוֹב (מלאכי ג) וְזָרְחָה לָכֶם יְרָאִי שְׁמִי שְׁמֵשׁ צִדְקָה
וּמִרְפָּא בְּכִנְפֵיהָ.

◆ הקטע מתחיל בדף זה וממשיך בדף הבא (רי"ב ע"א) ◆

טקסט הזהור

זְמָנָא תְּנִינָא, לְבַתֵּר דִּיתְבָּא בְּגִנְתָּא דְּעֵדֵן דְּלִתְתָּא, כָּל הָהוּא זְמָנָא דִּיתְבָּא וְעַד כְּעֵן לָא
אַתְפָּרֶשֶׁת מַאיִנוּן מְלִין דְּחִיזוּ דְּהָאִי עֲלָמָא מְכַל וְכָל. וְכַד סִלְקִין לָהּ לְעִילָא, אֲצִטְרִיךְ
לְאַתְפָּרֶשָׁא, מְכַל חִיזוּ וּמְכַל מְלִין דְּלִתְתָּא. וְאַעֲבָרוּ לָהּ בְּהָהוּא נְהָר דִּי נוֹר, כְּדִין נִשְׁמָתָא
אַתְלַבְּנַת בֵּיהּ מְכַל וְכָל. וְנִפְקַת וְאַתְחִיזִיאַת קָמִי מְאֲרִי דְּעֲלָמָא בְּרִיקָא (ד' א' ברירא) מְכַל
סְטָרִין. כִּיּוֹן דְּאַסְתְּכִלַּת בְּהָהוּא נְהוֹרָא אַתְסִיאת וְאַשְׁתְּלִימַת מְכַלָּא. וְכַדִּין קִיַּיִמִין אִינוּן
נִשְׁמָתִין בְּלְבוּשִׁין, מִתְעַטְרִין קָמִי מְאֲרִיהוֹן. וְכָפָה חוּלְקִיהוֹן

תרגום לעברית

בפעם השנייה, אחר שישְבָה בְּגֵן עֵדֵן שְׁלִמְטָה, כָּל אוֹתוֹ זְמַן שִׁישְׁבָה וְעַד עֲכָשׁוּ אִינָה
נִפְרְדַת מֵאוֹתָם דְּבָרִים שֶׁל מְרָאָה הָעוֹלָם הַזֶּה מְכַל וְכָל. וְכִשְׁמַעֲלִים אוֹתָהּ לְמַעְלָה,
צְרִיכָה לְהַפְרִד מְכַל מְרָאָה וּמְכַל הַדְּבָרִים שְׁלִמְטָה. וּמַעֲבִירִים אוֹתָהּ בְּאוֹתוֹ נְהָר דִּינּוֹר,

וְאִזְ הַנְּשָׁמָה מִתְלַבֶּנֶת בּוֹ מְכַל וְכָל, וְיוֹצֵאת וְנִרְאִית לְפָנַי רַבּוֹן הָעוֹלָם בְּרוּכָה (ברורה)
מְכַל הַצְדָּדִים. כִּיּוֹן שְׁמִסְתַּכֶּלֶת בְּאוֹתוֹ אֹר, נִרְפֵּאת וְנִשְׁלָמֶת מֵהַכֹּל. וְאִזְ עוֹמְדוֹת אוֹתָן
נִשְׁמוֹת בְּלִבוֹשִׁים, מִתְעַטְרִים לְפָנַי רַבּוֹנִם. אֲשֶׁרִי חֶלְקָם שֶׁל הַצְדִּיקִים בְּעוֹלָם הַזֶּה
וּבְעוֹלָם הַבָּא.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) — © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):
creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.